

6.1 LA SAL DE CARDONA

La Muntanya de Sal és dels pocs llocs del món on es troba sal a la superfície en gran quantitat, de manera que quan la sal era difícil d'obtenir Cardona tenia un recurs natural de gran valor, aprofitat des de temps prehistòrics fins ara. Durant molts segles la sal va ser propietat del senyor del castell, que controlava la seva explotació.

També s'obtenia sal evaporant l'aigua de fonts salades, com a Gerri de la Sal i a Cambrils de la Muntanya, i també se'n devia treure del mar, però no es podien fer salines gaire grans. A Santa Maria d'Oló agafaven aigua del Torrent Salat i l'afegien al menjar per no haver de comprar sal.

L'extracció de sal a cel obert

No coneixem el mètode d'explotació practicat antigament, però podem suposar que no era gaire diferent al que es va emprar fins a principis del segle XX, i que consistia en tallar el pendent de la muntanya en forma de graons d'uns 2 metres d'alçada amb escales i rampes també tallades a la sal a fi de poder-hi circular amb comoditat. La sal era arrencada pels

talladors de la sal de forma manual amb **pics** i **picots** molt pesants i, a finals del segle XIX, es va començar a utilitzar la pólvora, que en facilità l'extracció.

Les zones baixes d'aquesta mina a cel obert s'inundaven sovint, amb grans perjudicis i molèsties. Els darrers anys es treia l'aigua amb bombes manuals, accionades pels miners més vells.

L'explotació subterrània de la sal

L'any 1902 es va abandonar l'explotació de sal a cel obert i es va excavar un pou, instal·lant-hi un muntacàrregues i obrint galeries interiors. S'anomenà el Pou del Duc, ja que el propietari era el Duc de Cardona. El pou permetia augmentar la producció i treure mineral de més qualitat.

L'explotació es feia a uns 50 metres de fondària. El mineral es trencava amb explosius, es tallava en forma de cubs amb una serra i es pujava a la superfície amb el muntacàrregues. A l'exterior es preparava la sal per a la seva venda: una part era mòlta per a sal de cuina i la resta es tallava en forma d'esferes de tres kg de pes per al consum del bestiar.

L'any 1934 el Pou del Duc es va inundar i es va haver d'abandonar. La presència d'aigua en una mina de sal és molt perillosa, ja que la roca es dissol i es poden formar cavitats que acaben en esfondraments. En aquell moment es va acabar l'extracció de sal gemma a Cardona, ja que pel seu baix preu la sal comuna tenia poc interès.